

1025 - Хӯрокҳое, ки шаҳватро зиёд мекунад

савол

Ман як ҷавони безан дар Лондон зиндагӣ мекунам. Ман мехостам хӯрокҳое, ки дар барангехтани хоҳиши ҷинсии инсон кӯмак мерасонад, бидонам.

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Мо ба шумо насиҳат мекунем, ки васияти паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод)-ро дар мавриди хӯрок пайравӣ кунед. Аз Миқдом ибни Маъдиқариб ривоят аст, ки мегӯяд: Расулulloҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод)-ро шунидаам, ки мефармояд: **«Фарзанди Одам ҳеҷ зарфери пур накардааст, бадтар аз шиками худ. Барои фарзанди Одам чанд луқма, ки қомати ӯро устувор ниғаҳ дорад кофист. Агар фарзанди Одамро нафсаш ғалаба кунад, пас бояд сеяки меъдаашро барои хӯрок ва сеякери барои нӯшидан ва сеяки дигарери барои нафас кашидан қарор бидиҳад».** Ривояти Ибни Моҷа (Хӯрокҳо/3340). Албонӣ ин ҳадисро дар "Саҳиҳу сунани Ибни Моҷа" дар зери шумораи (2704) саҳеҳ донистааст.

Аз ин рӯ, баъзе аз донишмандон ин ҳадисро дар боби шикастани шаҳват тасниф намудаанд.

Шумо ба сухани паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) пайравӣ намуда, бояд зиёд рӯза бигиред, ки ӯ фармудааст: **«Эй ҷамоати ҷавонон! Ҳар касе аз шумо тавоноии издивоҷ карданро дорад, пас издивоҷ бикунед. Ҳар касе тавоноии издивоҷ карданро надорад, пас бояд рӯза бигирад, зеро рӯза шаҳватро кам мекунад».** Ривояти Бухорӣ (Никоҳ/4677).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) ба рӯза гирифтани дастур дод, набояд ки инсон худро гурӯсна намояд. Шумо бояд дастурҳои Аллоҳ таъолоро аз ҷумла нигоҳ доштани чашм аз номаҳрамон ва дурӣ аз маконҳои омехтагӣ бо занон риоя намоед.

Агар ба издивоҷ қудрату тавоноӣ дошта бошед, пас ба фармони собиқи паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармонбардорӣ намуда, ба издивоҷ шитоб кунед.

Аммо дар мавриди таъсири ғизоҳо бошад, метавонед ба китобҳои коршиносон ва мутахассисони ғизо (диетолог) муроҷиат намоед.

Аллоҳ тавфиқдиҳанда аст.